

**KONFERENCIJA VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA I
POGLAVARICA BOSNE I HERCEGOVINE**

Hrabrost preuzeti rizik za Božje obećanje

**Materijali za pripremu i slavlje
56. svjetskog dana molitve za zvanja**

Nedjelja dobrog pastira, 12. svibnja 2019.

Sarajevo, 2019.

„Želio bih posebno vama mladima reći:
ne budite gluhi na Gospodinov poziv!
Ako vas On zove na taj put, ne uvlačite vesla u
barku nego se pouzdajte u Njega.
Ne dopustite da vas pred visokim vrhuncima na
koje nas Gospodin zove
obuzme strah koji nas paralizira.
Uvijek imajte na umu da onima koji ostave svoje
mreže i lađu i pođu za njim Gospodin obećava
radost novog života
koji ispunjava srce
i daje životnost našem putovanju.“

Papa Franjo

UVODNA RIJEČ

Ovogodišnju proslavu „Nedjelje dobrog pastira“ koja je ujedno 56. svjetski dan molitve za zvanja, Crkva živi u ozračju duhovnih plodova rada Biskupske sinode o mladima održane u Vatikanu u mjesecu listopadu 2018. godine i 34. svjetskog susreta mladih održanom u Panami u mjesecu siječnju ove godine.

Papa Franjo je svoju Poruku za ovaj milosni dan u Crkvi posvetio upravo tim plodovima kako bi ohrabrio mlade u njihovim traganjima, njihovim pitanjima i čežnjama. Pozvao ih je da u središte života stave Krista i da u zajedništvu s Njim i za Njega „imaju hrabrosti preuzeti na sebe rizik.“

Kao u Kristovo vrijeme tako i danas „prihvatanje Gospodinova poziva podrazumijeva usuditi se staviti na kocku i uhvatiti se u koštac s velikim izazovom, ostavljajući sve što nas drži vezane za našu lađu i sprječava nas da donesemo konačnu odluku.“ Kao što je Krist od apostola tražio odvažnost, tako i od nas danas traži „odvažnost koja snažno potiče na otkrivanje Božjega nauma u našem životu“ istaknuo je Papa.

Završavajući svoju Poruku za Svjetski dan molitve za zvanja, papa Franjo je pozvao svećenike, redovnike, redovnice, pastoralne djelatnike i odgojitelje da „napose mladima, pruže prilike za slušanje i razlučivanje poziva prije svega kroz molitvu, razmatranje Božje riječi, euharistijsko klanjanje i duhovno praćenje.“

U svjetlu ove Papine poruke, poziva i velike potrebe za radnicima na njivi Gospodnjoj, Povjerenstvo za pastoral zvanja koje djeluje pri Konferenciji viših redovničkih poglavara i poglavarica u BiH priredilo je i ove godine prigodnu Brošuru za pripremu i slavlje 56. svjetskog dana molitve za zvanja sa željom da bude na duhovnu korist mladima i svima kojima je povjerena ova važna zadaća pastorala zvanja u našoj mjesnoj Crkvi.

Zahvaljujem članovima Povjerenstva na doprinosu kod pripreme ove Brošure.

Neka nas sve zajedno u našem poslanju nadahnjuje Duh Sveti i prati brižni zagovor naše nebeske Majke Marije.

*s. M. Ana Marija Kesten,
voditeljica Povjerenstva za pastoral zvanja*

KATEHEZA ZA MLADE

Ne budite gluhi na Božji poziv!

Papa Franjo

Opći podatci o katehetskom susretu

- Cilj katehetskog susreta: Uočiti da susret s osobom Isusa Krista nosi sa sobom poziv i nasljedovanje u novosti života.
- Katehetski zadatci:
 - Uočiti razliku između Božjega poziva i naših svakodnevnih poziva koje upućujemo jedni drugima.
 - Aktualizirati poziv prvih apostola.
 - Shvatiti zahtjevnost ali i ljepotu Isusovog poziva upućenog svakome od nas.
- Ključni pojmovi: poziv, Isus Krist, Petar
- Metodički sustav: Kombinirani (predavački s elementima problemskog)
- Metodički postupci: Razgovor, rad s tekstem, pismeno i usmeno izražavanje
- Mediji komuniciranja: Računalo i projektor, Sveto pismo, radni materijali
- Oblici rada: Frontalni, rad u skupinama
- Trajanje susreta: 60 minuta

Globalna struktura katehetskog susreta:

1. Molitveno-meditativni početak
2. Motivacija
3. Najava teme
4. Stvaranje problemske situacije
5. Pojedinačno i skupno rješavanje problema
6. Priopćavanje rezultata rada, dopune i korekcije tih rezultata
7. Sinteza i aktualizacija
8. Molitveno – meditativni završetak

1. Molitveno-meditativni početak

Danas zovem tebe...

... tebe koga ljubim od početka, od samog začeća u majčinoj utrobi.

... tebe koji si često u strahu da nisi voljen, ni prihvaćen od drugih.

... tebe koji imaš oko za divote koje sam stvorio za tebe i koje te okružuju.

... tebe koji često naivno vjeruješ ljudima.

... tebe koji se bojiš ljubiti da ne budeš povrijeđen.

... tebe koji plačeš u kutku svoje sobe da nitko ne vidi i ne čuje.

... tebe koga sam obdario najljepšim darovima.

Danas zovem tebe koji se raduješ životu...

... tebe koji se smiješ s radosnima, a plačeš sa žalosnima.

... tebe koji imaš smisla za ljepotu ljudske duše.

... tebe koji misliš da nisi pozvan.
... tebe koji me kušaš pitanjima.

Zovem tebe,
zovem te da se sam uvjeriš koliko mi je stalo do tebe,
koliko sam te ljubio i koliko te ljubim,
da svaki dan iznova dajem svoj život za tebe.
Dajem ti ga svakog dana besplatno iz ljubavi
čekajući strpljivo tvoj odgovor.
(*Autor nepoznat*)

Postavljam katehizandima upite: O kakvom je pozivu riječ?
Tko koga poziva? Jesu li pozvani 'savršeni' ili će to tek s
vremenom postajati? Kakav odgovor Bog čeka?

2. Motivacija

Dijelim papiriće i olovke, te molim da svatko napiše barem jedan razlog zašto mi svakodnevno pozivamo jedni druge (prijatelje, roditelje, profesore), bilo osobno ili telefonski, putem društvenih mreža, aplikacija ... Nakon nekoliko minuta rada u tišini, katehizandi čitaju svoje odgovore.

3. Najava teme

Ljudi najčešće svakodnevno 'pozivaju' jedni druge kad im je potrebna nekakva usluga ili kad žele da provjere što njihov sugovornik radi, kako je. No, ne samo da mi pozivamo jedni druge, nego je to činio i Isus prije dvije tisuće godine i to na način svojstven određenom vremenu. Štoviše, svojim je pozivima mijenjao živote svojih sugovornika.

Nije se služio društvenim mrežama nego je osobno susretao svoje sunarodnjake. Pogledajmo kako je to izgledalo na jednom konkretnom primjeru. Pažljivo slušajmo kako se to dogodilo:

Iz svetog evanđelja po Luki (Lk 5, 1-11)

Dok se jednom oko njega gurao narod da čuje riječ Božju, stajaše on pokraj Genezaretskog jezera. Spazi dvije lađe gdje stoje uz obalu; ribari bili izašli iz njih i ispirali mreže. Uđe u jednu od tih lađa; bila je Šimunova pa zamoli Šimuna da malo otisne od kraja. Sjedne te iz lađe poučavaše mnoštvo.

Kada dovrši pouku, reče Šimunu: »Izvezi na pučinu i bacite mreže za lov.« Odgovori Šimun: »Učitelju, svu smo se noć trudili i ništa ne ulovismo, ali na tvoju riječ bacit ću mreže.« Učiniše tako te uhvatiše veoma mnogo riba; mreže im se gotovo razdirale. Mahnuše drugovima na drugoj lađi da im dođu pomoći. Oni dođoše i napuniše obje lađe, umalo im ne potonuše.

Vidjevši to, Šimun Petar pade do nogu Isusovih govoreći: »Idi od mene! Grešan sam čovjek, Gospodine!«

Zbog lovine riba što ih uloviše bijaše se zapanjio on i svi koji bijahu s njime, a tako i Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, drugovi Šimunovi. Isus reče Šimunu: »Ne boj se! Odsada ćeš loviti ljude!« Oni izvukoše lađe na kopno, ostaviše sve i pođoše za njim.

4. Stvaranje problemske situacije

Jutro je. Isusa je, kao i inače, pratilo veliko mnoštvo ljudi. Jedni su željeli slušati njegovu katehezu, drugi da ih izliječi, treći pak su išli jer su vidjeli da drugi idu.

Isus se, očigledno, pokušavao malo udaljiti od njih, no čini se da su ga pratili sve do vode. Razmišljajući što će učiniti, ugledao je dvije lađice. Ribari su ispirali mreže. Ulova nije bilo pa je mogao slobodno zakoračiti u njih. Ušao je u prvu, a evanđelist Luka veli - Šimunovu i zamolio ga da lađu malo otisne u vodu. Šimun je već imao priliku susresti Isusa i čuti njegove propovijedi. Čak je vidio i mnoga čudesa koja je Isus činio. Zato mu je bila čast ugostiti Isusa na svojoj lađi. Sve u svemu, cilj je bio ispunjen jer ljudi iz mnoštva nisu mogli ući za Isusom na lađu, a on je mogao u miru propovijedati.

Kad je završio katehezu, želio je zahvaliti Šimunu za gostoprimstvo. Znajući da nije ništa ulovio te noći, rekao mu je da ponovno baci mreže u vodu. Šimun je čuo njegovu katehezu. Mora da je bila zanimljiva čim je ponovno bacio mreže. Ribe se love noću, a ne danju. Paradoksalno, tesar poučava ribara kako loviti ribu. Ali djelić Šimunova srca znao je da je taj učitelj mudar, da zna što govori i vjerovao mu.

Njegov čin je iziskivao veliku poniznost i poslušnost Božjoj volji, ma koliko se ona činila nevjerojatnom i nemogućom.

I Bog je blagoslovio Šimunovu žrtvu i nagradio ga obilato. U tom trenutku Šimun, kojeg Isus naziva drugim imenom (Petar - Stijena), shvaća da pred njim nije običan čovjek,

nego čovjek koji je okrenuo njegovu ljudsku logiku sigurnog neuspjeha u uspjeh ravan čudu.

Novi poziv donosi novo ime, a novo ime donosi i novo poslanje - od sada će loviti ljude, ne kao navjestitelj neke ideje, nego svjedok jedne osobe - Isusa Krista. Vidimo kako je Bog već pripremio teren Petrova poziva ali ga mu je očitovao u svakodnevnim, malim stvarima.

Petar, radostan zbog nezasluženog dara, maše i poziva svoje prijatelje na drugoj lađi da mu pomognu. Jer čovjek zahvaćen radošću koju mu je Bog iskazao, želi ju dijeliti s drugima. Zato Petar, Ivan i Jakov, znaju da se poziv čovjeka koji je pred njihovim očima potvrdio da nije varalica ne odbija, nego postaje pozivnicom za avanturu života - svojim životom svjedočiti za osobu Isusa Krista i naviještati Radosnu vijest svima koje susretnu. To ujedno znači plivati protiv struje, protiv naše ljudske logike i logike svijeta koje su opterećene strahom od odbacivanja, površnosti i kulturom prolaznoga i izabrati radost i mir koji samo Bog može dati.¹

5. Pojedinačno i skupno rješavanje problema

Rad u skupinama

Katehizande dijelimo u skupine. Svaka skupina dobiva svoje zadatke, a za promišljanje i njihovu izradu imaju 15-20 minuta.

¹ Usp. Poruka pape Franje za Svjetski dan mladih 2014.

Konferencija viših redovničkih poglavara i poglavarica BiH

Povjerenstvo za pastoral zvanja

Prva skupina:

Nalazite se s Petrom na lađi.

Što radite u trenutku kad Gospodin dolazi do vas? Kakav ste 'neuspjeh' doživjeli?

Što Isus traži od vas? Kakav preokret trebate napraviti u svom životu?

Kojim (novim) imenom vas naziva?

Koji su razlozi zašto biste trebali prihvatiti njegov poziv?

Što nas u tome sprječava?

Na koji način ipak možete odgovoriti na njegov poziv?

Druga skupina:

Nalazite se u drugoj lađi koja se nalazi pokraj Petrove.

Što radite u trenutku kad Gospodin ulazi u Petrovu?

Slušate li njegovu katehezu upućenu mnoštvu?

Kakav ste vi 'neuspjeh' doživjeli?

Svjedoci ste što je Isus učinio. Kako reagirate kad vas Petar zove da mu pomognete?

Petar odlučuje slijediti Isusa. Isti poziv je upućen i vama.

Koji su razlozi zašto biste trebali prihvatiti njegov poziv?

Što nas u tome sprječava?

Na koji način ipak možete odgovoriti na njegov poziv?

Treća skupina:

Nalazite se u mnoštvu. Slučajno ste se našli na jednom susretu i niste se nadali da ćete čuti i vidjeti ništa posebno. Kad ono baš suprotno.

Tko ili što vas je potaknulo da budete dio mnoštva?

Što ste čuli o Isusu prije nego ste ga izbližega susreli?

Kakvo je vaše mišljenje o njemu nakon što ste ga čuli?

Kako biste došli do njega na lađi?

Što biste tražili da vam učini?

Biste li ga odlučili slijediti kao učitelja?

6. Priopćavanje rezultata rada, dopune i korekcije tih rezultata

Svaka skupina izlaže svoje rezultate i zajedno produbljujemo njihove odgovore.

7. Sinteza i aktualizacija

Susret s Isusom Kristom nikoga ne ostavlja ravnodušnim. Isto kao i nekoć apostole, tako ni nas danas. Onaj koji ga je susreo, više ne može ostati isti jer Isus uvijek sa sobom nosi novost života. Nakon naših životnih neuspjeha ili 'uspjeha' koji nas nisu činili potpunima i sretnima, poziva nas da izvezemo na pučinu, da promislimo na što nas poziva i odgovorimo na njegov poziv, kakav god on bio.

Također, vidjeli smo da Gospodin nekad poziva direktno, kao u Petrovom slučaju, nekad preko drugih, kao Ivana i Jakova, a ponekad se u nama rađa želja iz iskustva zajedništva s onima koji vjeruju jer Bog čisti naše i polako ispravlja naše prvotne motive. Nemojmo se bojati nego se nadahnjujemo na primjerima apostola i svetaca, a nadasve Marije koja je, odgovorivši s 'Da' na Božji poziv, promijenila lice zemlje.

8. Molitveno-meditativni završetak

Gospodine Bože, ti stvaraš čovjeka i ti ga pozivaš.

Meni nije jasno kamo me zoveš,

ne znam put kojim trebam poći,

a mnoge me stvari privlače i

zbunjuju obećanjima varljive sreće.

Pomozi mi da upoznam tvoju volju i

daj mi hrabrosti da je odlučno slijedim.

Daj da pronađem onu istinsku radost,

koja se rađa kada život darujemo

drugima poradi tvoga Imena. Amen.

s. M. Izabela Đaković, MVZ

EUHARISTIJSKO KLANJANJE

Uvodna pjesma: «Oče mi ti se klanjamo»

Izlaganje Presvetog...

Isus nam kaže u Ivanovu Evandelju:

«Novu vam zapovijed dajem: Ljubite jedan drugoga kao što sam ja ljubio vas, ljubite i vi jedan drugoga. Ako imadnete ljubavi jedan prema drugome, po tom će svi upoznati da ste moji učenici.» *(Iv 13,34-35)*

Isuse, od kolijevke do križa, od Betlehema do brda Maslinskog ljubio si nas. Hladnoća i bijeda tvoje prve noći na svijetu nisu te spriječile da nas ljubiš. Agonija i tvoje posljednje noći na zemlji nije te spriječila da nas ljubiš, štoviše, dosegla je vrhunce ljubavi. Koja bi ljubav mogla biti veća od ove koja zna ljubiti i onoga za koga znaš da te mrzi? Ti si nas tako ljubio. Tvoje ruke, prije nego što će biti vezane i probodene, prale su noge apostolima i lomile su kruh. Znao si za svoj skori povratak u Nebo i nisi nas htio ostaviti same. Htio si da se, kao braća i sestre, sjedeći za istim stolom susretnemo i kažemo jedan drugome: «Mi smo Isusovi». Kažeš: «Ljubite se kao što sam ja ljubio vas!» Teško je ljubiti druge kao Ti, ljubiti ih više nego sebe. To dobro znamo jer smo slabi i grešni ali ti nas hrabriš i jačaš. U Tebe, Gospodina, se želimo ugledati jer si bio ponizan sve do smrti na križu. Ostao si ponizan među nama po svojoj prisutnosti u posvećenom komadiću kruha, u Svetoj Hostiji.

Boraviš ovdje očekujući da ti kažemo: «Gladni smo!» i da nam daš Kruh Života, Euharistijski Kruh koji je stvarao svece i mučenike. Bili su stvorenja kao i mi: strašljivi, slabi, pa i s manama. Ovaj Kruh stvorio je od njih junake. Krv Tvoja Isuse nas čisti, osvježava i krijepi, a Tvoj Kruh nas duhovno hrani. Stoga, molimo Te, osnaži nas i otvori nam oči srca da prepoznamo volju Oca Nebeskog te da i mi kažemo odvažno svoj: „Evo me...“!

Šutnja par minuta

Pjesma: „Ispred bijele hostije“

Dragi Isuse mi vjerujemo da si Ti prisutan u posvećenoj Hostiji, pravi Bog i pravi Čovjek, zato ti se i klanjamo u poniznosti srca nedostojni Tvoje božanske blizine. Radosni smo što možemo biti s tobom i moliti Te da izliječiš sve naše boli i rane. Tebi se klanjamo u Presvetom oltarskom sakramentu jer si naš Dobri pastir koji je dao svoj život na križu da bi mi mogli živjeti. Klanjajmo se Tebi u svojim crkvama jer smo tako sjedinjeni sa cijelom Crkvom. Jedinstvo s tobom nam je radost jer nam daješ mogućnost da postanemo svjedoci Tvoje ljubavi. Sada te molimo Isuse da u našim srcima probudiš duboku čežnju i ljubav za Tobom da i naša srca počnu gorjeti istom ljubavlju prema Tebi i svojim bližnjima. Dok te molimo iskreno za milost i dar čežnje i ljubavi prema Tebi priznajemo da su naša srca često puta bila daleko od Tebe, da su nas naši planovi, brige i tjeskobe, odvajali od Tebe. Nekad se olako na prvome mjestu u našim srcima nađu lažni bogovi i ponude ovoga svijeta. Isuse, molimo te pošalji nam sada svoga Svetoga Duha da nas oslobodi svega što nas priječi da ti se svim

srcem, dušom i bićem klanjamo i da te slijedimo. Neka Duh Sveti očisti naša srca da Ti možeš zauzeti prvo mjesto u našem životu i neka nas osposobi da prihvatimo Tebe kao svoj put istinu i život, da u svakom trenutku svoga života budemo s Ocem po Tebi u Duhu Svetom. Nek sve što činimo bude Tebi na hvalu i slavu. Proslavi se Ti Gospodine nad našim životima!

Šutnja par minuta

Pjesma: „Gledaj On te gleda“

Psalam 63: «Čežnja za Bogom»

«O Bože ti si Bog moj;
gorljivo tebe tražim;
tebe žeda duša moja,
tebe želi tijelo moje,
kao zemlja suha, žedna, bezvodna...

U Svetištu sam tebe motrio
gledajući ti moć i slavu.
Ljubav je tvoja bolja od života,
moje će te usne slaviti...
Tako ću te slaviti za života,
u tvoje ću ime ruke dizati.

Duša će mi biti kako sala i mrsa sita,
Hvalit ću te kliktavim ustima...

Na postelji se tebe spominjem,
U bdjenjima noćnim mislim na tebe.
Ti postade meni pomoć,
Kličem u sjeni krila tvojih.
Duša se moja k tebi privija,
Desnica me tvoja drži...

U kratkoj šutnji zahvalimo Isusu Kristu, prisutnom ovdje među nama, na svim milostima, otvorimo mu svoja srca i molimo ga za nova sveta duhovna zvanja.

Šutnja par minuta

Pjesma: «Divnoj dakle tajni ovoj»

Blagoslov +++ i Pohvale imenu Božjem

Pjesma: «Ostani s nama»

fra Danijel Rajić

HOMILIJA ZA NEDJELJU DOBROG PASTIRA

Braćo i sestre!

Danas na četvrtu vazmenu nedjelju, koju po Evanđelju koje se čita nazivamo „Nedjelja Dobrog pastira“, a ujedno slavimo 56. svjetski dan molitve za svećenička i redovnička zvanja. Posebno molimo da Gospodin pozove danas u svojoj Crkvi mladiće i djevojke, te da oni koji su čuli i prepoznali Božji poziv imaju hrabrosti poput proroka Izaije reći „Evo me, mene pošalji“. (Iz 6,8) Molimo da nam svećenici i redovnici budi sveti služitelji sakramenata i svjedoci Evanđelja. Prisjetimo se prvi put poruka za Svjetski dan molitve za svećenička i redovnička zvanja poslao je preko radio valova papa Pavao VI. u subotu 11. travnja 1964. s naslovom „Molite gospodara žetve da pošalje poslanika za svoju Crkvu.“ (Mt 9,38) Tada papa, danas sveti Pavao VI. rekao je kako su obitelji koje žive evanđelje mjesto odakle dolaze nova duhovna zvanja te kako važnu ulogu igra pastoralna briga svih svećenika i redovnika za duhovna zvanja. Na neki način poručio je kako smo svi u Crkvi odgovorni za nova duhovna zvanja. Poruka pape Franje za ovu godinu nosi naslov “ Hrabrost da se preuzme rizik za Božje obećanje“

1. Čuti Kristov gas i ići za njim

Svake godine na četvrtu vazmenu nedjelju čita se evanđeoski odlomak iz desetog poglavalja Ivanova Evanđelja o Dobrom pastiru budući da smo u liturgijskoj godini C čuli smo treći dio.

Slika o Bogu je vrlo važna. Igra važnu ulogu. Slika o dobrom pastiru duboko je bila ukorijenjena u Palestini u Isusovo vrijeme. Tada su ljudi imali brojna stada. I danas kad hodamo Svetom zemljom možemo vidjeti stada koza i ovaca za kojima idu pastiri, uglavnom beduini. Isus je znao uzimati slike iz svagdanjeg života i koristiti ih za sanje svoje poruke o kraljevstvu Božje. Jedanput je iznio svojim slušateljima usporedbu o ovčinjaku te različitim ljudima koji se vrte oko ovčinjaka. O onima koji ulaze na vrata rekao je kako su pravi pastiri, a oni koji uskaču preko ograde su lopovi koji su došli ukrasi janje ili ovcu. Ovce prepoznaju glas svoga pastira. Svakodnevno su išli za njima zato ga prepoznaju i bez straha idu za njim. Glas onoga koji se ušuljao kroz ogradu ne poznaju. Od njega bježe. Slušatelji Isusovi nisu odmah razumjeli što je htio tom slikom poručiti. Isuse kaže za sebe: „Ja sam vrata“. Cilj njegova dolaska su ljudi. Želi da „imaju život i da ga imaju u izobilju“.

Zatim se predstavlja slušateljima riječima „Ja sam pastir dobri“. Pastir dobri ima nekoliko važnih i lako prepoznatljivih značajki. Prvo pastirom dobrim može se nazvati samo onaj koji je spreman svoj život dati za svoje ovce. Isus je spreman dati svoj život za sve ljude, što je i dokazao na Veliki petak smrću na križu. Druga karakteristika dobrog pastira jest da on poznaje svoje ovce. Toliko se trudi oko njih da one to iskuse i prepoznaju njega. Isus je obilazio gradove i sela svoje domovine. Susretao je i upoznavao ljude. Rado je s ljudima razgovarao i prijateljevao.

Treća karakteristika da on želi u svoj ovčinjak dovesti one koji su izvana. Za Isusa nije bilo suvišnih ljudi. Upravo je tražio one koji su bili isključeni ili na rubu. Bio je spreman samovoljno svoj život dati za otkupljenje ljudi. Otac ga baš zbog toga ljubavi. Ponovno ga nisu razumjeli. Nastala je podijeljenost. Jedni su ga odbacivali, ali ipak je bilo i onih koji su ga prihvatili.

Onima koji su ga odbacivali reče: „Djela koja ja činim u ime Oca svojega svjedoče za me ali vi ne vjerujete, jer niste ovce moje“. (Iv 10,25.-26.) Čovjek prepoznaje drugoga po glasu. I glas jedinstven i neponovljiv. Može biti sličnih glasova, ali svaki čovjek ima boju svoga glas. Ljudi koji imaju oštećen vid i te kao prepoznaju osobe po glasu. Možemo godinama poznavati ljude po glasu. Ljudi izmjene svoj izgled ali boja glasa ostane dugo. Isusa njegovi prepoznaju po glasu. Slušaju njegov glas. Glas je sredstvo za stvaranje povjerenja. Iz povjerenja rađa se iskreno otvaranje i upoznavanje. Isus poznaje svoje ovce (učenike, vjernike, narod). One idu za njima. Stvara jednu novu zajednicu. Neće dopustiti da propadnu itko. Došao je spasiti. Isus im govori o životnoj orijentaciji i hrani ih nadom: „Ja im dajem život vječni te neće propasti nikada“ i hrabri ih „nitko ih neće ugrabiti iz moje ruke“. Prepoznaju njegovu spasiteljsku ljubav. Isus zna da ih je njemu darovao njegov Otac. A njegov Otac je veći od svih. A Isus i Otac su jedno. Nitko i ništa ne može njihovu ljubav umanjiti. Oni ljube bezuvjetno. Isus i danas želi da svaka osoba čuje njihov glas, prepozna ga, iskusi njihovu ljubav te pođi s njim i prihvati zajedništvo i život vječni.

2. U autentičnim kršćanskim zajednicama rađa se duhovno zvanje

I danas se čuje Isusov poziv "Dođi i idi za mnom". Papa Benedikt kaže prihvatiti Isusov poziv znači: „da pojedinac ne smije više sam birati vlastiti put. Slijediti njega znači sjediniti svoju volju s Isusovom, dati mu doista prednost, staviti ga na prvo mjesto u svim područjima našega života: u obitelji i radu, u našim osobnim interesima, u nama samima.“ Molitva je važan temelj u životu svakog vjernika i kršćanske zajednice: „Stalna i duboka molitva pomaže vjeri kršćanske zajednice da raste, u uvijek novoj sigurnosti da Bog nikada ne napušta svoj narod i da ga podupire budeći u njemu posebna zvanja - na svećeništvo i posvećeni život - da budu znakovi nade za svijet.“ Za nova duhovna zvanja važan je primjer sadašnjih svećenika, redovnika i redovnica! U onim našim crkvenim zajednicama, samostanima, župama, molitvenim skupinama, gdje se trudi istinski kršćanski živjeti, hraneći se euharistijom i molitvom, bit će mladića i djevojaka koji će izabrati danas duhovno zvanje! Neka nas Gospodin blagoslovi i ohrabri biti njegovi učenici.

fra Iko Skoko

MOLITVA VJERNIKA

Gospodine Isuse Kriste, tvoja je volja i želja da tvoj narod upozna tvoju ljubav i po njoj prispije u Kraljevstvo Nebesko. Zato te ponizna duha molimo da ostvariš svoje djelo po nama.

1. Gospodine, daj da Crkva hranjena Tijelom i Riječju te vođena Duhom Svetim, ostane uvijek vjerna Tebi u življenju i navještanju Evandjelja, molimo Te.

2. Gospodine, za papu našega Franju, sve biskupe i svećenike, da ih u njihovom poslanju podržiš ustrajnošću i snagom Duha Svetoga, da nas uvijek i iznova privode k tvome svetome stolu i nasljedovanju tvoga svetoga evandjelja, molimo te.

3. Gospodine, za sve svećenike, redovnike i redovnice, neka njihova srca, po primjeru naše nebeske Majke Marije, budu otvorena poticajima Duha Svetoga, kako bi bili što istinitiji navjestitelji tvoje ljubavi i brige za cijelo čovječanstvo, molimo te.

4. Gospodine, za naše kršćanske obitelji da nasljeduju primjer tvoje svete nazaretske obitelji i da budu rasadnici života u kojima će cvasti nova duhovna zvanja, molimo te.

5. Gospodine, za sve mlade koji osjećaju da ih ti pozivaš u svoju službu, udijeli im hrabrost i odvažnost da se mogu odazvati tvome pozivu, molimo te.

6. Gospodine, zahvaljujemo ti za sve darovano, sačuvaj nas i dalje u svom imenu i otvori nam oči srca da te možemo prepoznati u našoj braći i sestrama i našoj svakodnevnicu, molimo te.

7. Gospodine, za sve naše drage pokojne, na osobit način za pokojne svećenike, redovnike i redovnice nagradi ih gledanjem tvoga lica, molimo te.

Primi Gospodine Isuse sve ove naše molitve, daj da nam u srcu uvijek odjekuju tvoje riječi da si ti s nama i da se ne bojimo odvažno tvojim putem koračati, to molimo tebe koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

s. Slavica Barbarić, ŠSF

MOLITVA ZA DUHOVNA ZVANJA

I danas Isuse pozivaš mladiće i djevojke da uđu i sudjeluju u tvom Božanskom projektu kao što si pozivao prve učenike, ribare. On im reče: Pođite za mnom! Učinit ću vas ribarima ljudi. Smjesta ostaviše mreže i pođoše za njim. (Mt. 4, 19-20) Ostave sve da nađu SVE.

Gospodine, neki mladići i djevojke u susretu s tobom postaju oduševljeni pozivom na posvećeni život ili svećenički red. Dolaze do otkrića koje uzbuđuje i istodobno plaši.

Osjećaju se pozvanima postati „ribari ljudi“ u lađi Crkve kroz potpuno predanje sebe te vjerno služenje evanđelju i ljudima.

Taj izbor najčešće mladi doživljavaju kao rizik da sve ostave i pođu za tobom.

Zato molimo dar Duha Svetoga da mladi budu ohrabreni i potaknuti da nema veće radosti nego riskirati život za tebe Gospodine!

A nebesku Majku Mariju molimo da svojom majčinskom zauzetošću i zagovorom neprestano bdije nad onima koji se žele uključiti i riskirati, staviti sve na kocku, bez ikakvog drugog jamstva osim sigurnosti da su nositelji obećanja. Amen

s. Ankica Garić, FDC

SVJEDOČANSTVO POZIVA

Zovem se Suzana Benković, rođena sam 8. srpnja 1996. godine u Vinkovcima, a krštena i odrasla u svojoj rodnoj župi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Tolisi, Bosanska posavina. Pripadam Družbi Školskih sestara franjevki Krista Kralja, Bosansko – hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina.

U samostanu sam kratko, tri i pol godine, ali kad pogledam unatrag, toliko toga se u njima dogodilo i promijenilo. Prvo što se promijenilo jest moj odnos s Bogom koji je postao čvršći. Moja molitva je postala redovitija i ustrajnije. Moj odnos prema ljudima je postao otvoreniji, a i moj odnos sa samom sobom se polako mijenjao na bolje.

Naime, kroz ovo vrijeme u kojem se i dalje nalazim prolazila sam kroz početnu formaciju. Prošla sam razdoblje kandidature, postulature i novicijata. Trenutno se nalazim u prvoj godini juniorata, godini kada sam položila svoje prve privremene zavjete.

Početna formacija je posebno vrijeme u kojem osoba koja se odazvala na Božji poziv nastoji bolje uspostaviti svoj odnos s Bogom, bolje upoznati i sama sebe ali i upoznati se sa načinom života koji je odabrala slijediti.

Moj životni poziv do ovoga trenutka u kojem se sada nalazim rastao je skupa sa mnom. Prva poveznica sa Crkvom bili su moji roditelji, čiju sam vjeru mogla promatrati kroz svoje odrastanje. Cijelo vrijeme svog odrastanja provodila sam u blizini crkve, sudjelujući u aktivnostima koje su bile ponuđene, sudjelovanje u zboru i

u čitačima za vrijeme svete mise, kao i u susretima sa sestrama koje su djelovale na župi.

Promatrajući sestre, njihov način života, toplinu, radost kojom su zračile i njihovu pristupačnost u meni se budila još veća želja postati poput njih. Služiti ljudima i tako svjedočiti da je Bog i danas prisutan i živ među nama.

No, meni ipak poseban trenutak dogodio se za vrijeme jednog molitvenog susreta na kojemu sam, iako sam bila dijete i možda čak i nesvjesna svoje postojanosti, predala se Bogu i zahvalila mu što me izabrao tako malenu, bojažljivu i plašljivu poput srne. Vjerovala sam kako je On moj Bog koji me čuva sa svake strane, sa lijeva, desna, odozgor i odozdo i koji će me osloboditi od moga straha i dati mi snagu kako bi moji koraci bili čvrsti i sigurni. Jer i kako kaže prorok Izaija: *„Ne boj se jer ja sam s tobom, ja sam te otkupio, imenom sam te zazvao, ti si moj.“*

Kao što svako dijete ima ogromno povjerenje u svoje roditelje, tako sam ja imala u Boga, iako ni sama nisam znala što to tada znači. Sada, zahvaljujući Božjoj velikoj milosti znam.

Svjesna sam da su to bili počeci moga duhovnog odaziva na koji me Bog polako spremao, od najranije dobi pa sve do trenutka kada sam izgovorila: „Evo me, Gospodine! Pozvao si me!“

Mnogi mladi poput mene i danas se susreću sa mnogim strahovima i sumnjama ali ono što mogu reći iz svoga kratkog samostanskog iskustva jest to da s Bogom zaista nestaju svi strahovi i sumnje. Ono što treba jest potpuno se predati Božjem vodstvu i prihvatiti Njegovu prisutnost u svome životu. To prihvaćanje mijenja u nama sve, ispunja

nas spoznajom da nismo sami, da nam je oslonac Onaj koji nas neizmjerne ljubi i koji nas nikada ne napušta, pa ni onda kada pomislimo kako smo ostavljeni i zaboravljeni. No, upravo u takvim trenutcima potrebno je vratiti ono djetinje povjerenje s početka moje priče i shvatiti kako je Bog i tada tu, u nama, u našoj nutrini i da i dalje računa na nas, a na nama je da zaronimo u svoje riznice koje skrivaju neizmjerne blago i da to blago dijelimo s bližnjima jer će se samo tako dijeleći ono još više umnažati.

Život u Božjoj blizini ima smisla. Život u redovničkoj zajednici ima smisla. Taj smisao je Bog koji sve čini novo u nama. Bog koji dopire u najtanje niti našeg bića i ispunja ih ljubavlju i mirom onako kako samo On to može učiniti.

s. Suzana Benković, ŠSF

SADRŽAJ

Uvodna riječ	3
Kateheza za mlade	5
Euharistijsko klanjanje	14
Homilija	18
Molitva vjernika	22
Molitva za duhovna zvanja	24
Svjedočanstvo poziva	25
Sadržaj	28

„Nema veće radosti od te
da se riskira život za Gospodina!“

Papa Franjo